Rāmān-cari-
taṃ

1905

Ci
XIV
290

Kps. 47

N12<526553426 021
ubTÜBINGEN
LS

G. HIPP
Schreibwarenhandlung
Buchbinderei
UNTERHAUSEN/TEL.267

UNIV. BIBL. TÜBINGEN

രാമാനചരിതം

തുള്ളക്കഥ.

"വിദ്യാഭിവൎദ്ധിനി" അച്ചുക്കൂടം
ഉടമസ്ഥർ സുബ്ബയ്യാതെന്നാട്ടു
റെഡ്യാരുടെ ചിലവിന്മേൽ
ടി-അച്ചുക്കൂടത്തിൽ
അച്ചടിച്ചതു്.

൨-ാം പതിപ്പു്.
൧൦൦൦-കാപ്പികൾ.

൧൦൮൦.

1080 [=1905]

0-0-9

...വക്രയെന്നാകമറിഞ്ഞാലും
...പ! ഗന്ധകമ്മണിശ്രേഷ്ഠഞാൻ
...ടയംഗരാഗംകംനാനേററവും
...ദേ ?ാതുമറെറാന്നിഹില്ലിമ്മയും
...മാർനിങ്ങളല്ലാതെയാരുള്ളു–
...തന്നംഗരാഗംധരിച്ചീടുവാൻ
...ലാക്യവാനികളാരുമില്ലദ്ദൃഢം
...വവേണ്ടതുനൽകുന്നതുണ്ടുഞാൻ
...വന്നുകൂട്ടമെനിക്കെന്നവൾ
...ന ചൊല്ലിനന്ദാത്മജൻതന്നുടെ
...പവും മന്ദഹാസാഭയും
...കണ്ഠവുംമഞ്ജുളവാക്യവും
...ഗ്രഹിച്ചവൾമന്മഥാധീനയായ്
...ലോചനനംഗരാഗമതും
...ക്രുടിനല്കീടിനാളപ്പൊഴ–

നാഗകന്യാക്കൾതാപാകളഞ്ഞീടുന്ന
കാമിനി! നിൻഗൃഹേവാണീടുവൻഞാനും
ഇന്നൊരുകാര്യംനിമിത്തമായ്പോകുന്നു
മന്ദമെന്ന്യേയതുസാധിച്ചുമോദേന
വന്നീടുവൻനിൻഗൃഹത്തിൽവൈകീടാതെ
സുന്ദരി! നിന്മനസ്സാദ്ധ്യംവരുത്തുവൻ
ദാരസംയുക്തരല്ലാതൊ നാഥക്കിഹ
സാരസ്യലോചനെ! നീയേഗതിയല്ലോ
ഇത്ഥംമനോഹരവാക്യങ്ങൾകൊണ്ടവൾ
ചിത്തമോദംവളർത്താംഗനതന്നെയും
നന്നായുറഞ്ഞങ്ങയച്ചുമുകുന്ദനും
നന്ദിച്ചുപിന്നെനടക്കുന്നനേരത്തു
കാണുന്നകാണുന്നനാരിമാരേവരും
പ്രാണാദികൾമറന്നീടുന്നചിത്തജ-
താപംവളർന്നുമുകുന്ദസ്മരണയാ

രാമാനുചരിതം

ഓട്ടംതുള്ളൽ.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയേനമഃ

അവിഘ്നമസ്തു.

കാരണപൂരുഷനാകിയഭഗവാൻ വാരണവരദൻവാരിജനയനൻ ദ്വാരാവതിപുരിതന്നിലുദാരം ദാരങ്ങളുടെസമൂഹത്തോടും സ്വൈരംവാണരുളീടിനകാലം നാരദമുനിവരനൊരുദിനമൊട്ടു നാരായണനെക്കാണ്മതിന്നവിടെ പാരാതങ്ങെഴുന്നെള്ളിനിഗൂഢം പതിനാറായിരമെട്ടുംസ്ത്രീകളുടെ പതിയാകുന്നാപരമ്പുരുഷൻതാൻ അതിമാനുഷനിവനെങ്കിലുമനവധി മതിമുഖിമാരൊടുക്രീഡിരമിപ്പാൻ മതിയാസ്സുരുമോതാനൊരുവൻപുന രതിനടെകൌശലമിങ്ങറിയേണം പ്രതിദിനമോരോ നാരികളോടും രതിസുഖമനുഭവമെന്നവരുമ്പോൾ ഉഴവില്ലാതൊരുപുല്ലുകിളുത്തൊരു പഴനിലമെന്നകണക്കേസ്ത്രീകൾ ക്രൂഴംവരുവാൻവളരെക്കാലം പാഴിലിരുന്നോസംഗതികൂട്ടു മുപ്പത്തുമെട്ടുമൊരഞ്ചുംവഷം മാസംപത്തുംദിവസമൊരെട്ടും അഞ്ചുകഴിഞ്ഞാലൊരുദിനമവനൊടു സംഗമമംഗനമാക്കുലഭിക്കും രണ്ടാംകുറിവരുമളവേനാരികൾ കണ്ടാലാകാതായ്യുരുമപ്പോൾ തണ്ടാർമാതി

ൻകണവനുമായവൾ വേണ്ടാതായ്വരുമക്കാലത്തു
തലമുടിയൊക്കെ വെളുത്തുനരച്ചും മുലയിണങ്ങു
ഞ്ഞിയുലഞ്ഞു ചമഞ്ഞും ചിലപല്ലിന്നുമിളക്കംവരു
മൊരുവിധപിടിയാത്തവളായ്വരുമപ്പോൾ ആയവ
ൾപെററതുപെണ്ണെന്നാൽ പുന രവളുംപെററതു
ടങ്ങുമതങ്ങിനെ മകളുംമകനും മരുകൾമകനും
വകപലതിങ്ങിനെതീർന്നാലവിടെ സുഖമില്ലെന്നും
വന്നുഭവിക്കും കാളിയമഥനൻവളരെസ്ത്രീകളെ
വേളികഴിച്ചതുചിതമായില്ലെ? കേളിക്കുംസുഖമി
ല്ലിസ്ത്രീകളെ ലാളിക്കുന്നതുമെങ്ങിനെകൃഷ്ണൻ മു
റവുമൊരുത്തിയെലാളിക്കുമ്പോൾ മറെറാപ്പെണ്ണി
നുമുഞ്ഞികറുക്കം തെററന്നവളെസ്സമ്മാനിച്ചാൽ
കുററംമററവളൊന്നുണ്ടാക്കും അററമതില്ലാതംഗ
നമാക്കിഹ കൊററുകൊടുത്തുംകോപ്പുകൾതീർത്തും
ചോററിന്നുകട്ടകംമഞ്ഞളുമുള്ളിയു മേററംപലവ
കചിലവുകളിട്ടും വളരെസ്ത്രീകളെവച്ചുപുലർത്തും
ജളപുരുഷൻമുതലുള്ളതശേഷം കളവാനുള്ളൊ
രു ഗതിയാകും കളവാണികളിൽകാംക്ഷമുഴു
ഞ്ഞാൽ നളിനവിലോചനനാകിയകൃഷ്ണനു നാരി
കളനവധിയുണ്ടായതിനാൽ കളിപറകല്ലൊരു
നേരവുമുള്ളിൽ തെളിവില്ലെന്നുംവന്നുഭവിക്കും
വാച്ചതുമസ്തുനമുക്കെന്തതിനാൽ ഠരംശരവില
സിതമാക്കീറിയാവു നന്ദൻകുമാര! ബോധിക്കാ
തെ ചെന്നുപത്തുക്കെയൊളിച്ചൊരുദിക്കിൽ നി
ന്നുടനൊന്നുവിശേഷമറിഞ്ഞങ്ങിന്നുനമുക്കുഗമി
ച്ചീടേണം ഇത്ഥംനാരദമാമുനിതന്നുടെ ചിത്തം
തന്നിൽവിചാരിച്ചങ്ങൊരു പുത്തൻമണിമാളിക
മുകളേറി പുരുഷോത്തമനുടെശയനഗൃഹത്തിൽ

bi XIV 290. kps. 47

ചാലയവാതിൽപഴുതിൽക്കൂടെ ചാലെയൊളിച്ചു
ഥനോക്കുന്നേരം ഉത്തമപൂരുഷൻവെററിലയും
തിന്നുത്തകാമിനിമണിയൊടുചേർന്നഥ മെത്തക
രേറിമനോഭവലീലകൾ ചിത്തസുഖേനകഴിപ്പതു
കണ്ടു ഇന്നുമുരാന്തകനിവളോടുകൂടി ചേർന്നുശയി
ക്കുംദിവസമതെല്ലൊ എന്നതറിഞ്ഞുമുനീന്ദ്രൻമ
റെറാരു മന്ദിരസീമനിചെല്ലുന്നേരം അവിടത്തി
ൽപുനരംബുജനേത്രനു മഖിലസുന്ദരിയാകിയൊ
രുപെണ്ണും പകിടകളിച്ചുംകൊണ്ടുരസിച്ചും വിക
ടവിനോദംവാണരുളുന്നു മറെറാരുഭവനെചെന്നു
മുനീന്ദ്രൻ പററിയൊളിച്ചഥനോക്കുന്നേരം കററ
ക്കുഴൽമണിയൊരുവൾമുകുന്ദനു വെററതെരുത്തു
കൊടുപ്പതുകണ്ടു എത്രഗേഹാന്തെ ചെന്നുമുനീ
ന്ദ്രൻ കതകിൻനികടേനോക്കുന്നേരം ചതുരൻകൃ
ഷ്ണനുമൊരുസുന്ദരിയും ചതുരംഗംവയ്ക്കുന്നതുകണ്ടു
വീണാധരമുനിമറെറാരുഭവനെ കാണാതവിടെ
യൊളിച്ചഥനോക്കി ചേർന്നീടിനമധുസൂദന
നും ഏണാമിഴിയായീടിനപെണ്ണും വീണാവാദന
വിനോദത്തോടെ കാണായവിടെരമിക്കുന്നതുമ
ഥ പരഭവനാന്തെചെന്നുമുനീന്ദ്രൻ പരമപുമാ
നെയുമവിടെക്കണ്ടു പരിമളമിളകിന മലയജ
മൊഴുകും പരഭൃതമൊഴിയുടെകുചഭരയുഗളംപരി
ചൊടുതിരുമാറിടമിടചേർത്തഥ പരമസുഖേന
പുണർന്നീടുന്നു പ്രാണാധിപനാംമാധവനിങ്ങിനെ
ഏണാമിഴിയുടെപാദസരോജെ വീണാശ്രുവണ
ഞ്ഞീടുന്നതുമഥ കാണായ്വന്നിതുമറെറാരുഭവനേ ന
ലമൊടുമറെറാരുഗേഹേകൃഷ്ണൻ ചപലമിഴിയെന്നി
ജമടിയിലിരുത്തി തലമുടിചിക്കിവിടുർത്തീടുന്നൊ

സുലളിതമവിടെ കാണാസ്സുന്നു കലിതരുകുതൂഹ
ലമന്യഗൃഹത്തിൽ കലിമുനിചെന്നുകരേറും നേ
രം ജലജദളേക്ഷണനേവംനല്ലൊരു ചലമിഴിയെ
നിജമടിയിലിരുത്തി മലയപങ്കജകുംകുമകളഭം
മുലകളിലണിയിക്കുന്നതുകണ്ടു കലഹപ്രിയമുനി
താനഥമറെറാരു നിലയംതന്നിൽചെല്ലുന്നേരം|വ
ലരിപുസഹജനൊരംഗനതന്നുടെ മുലയിണമെ
ല്ലത്തൊട്ടു തംലൊടി കലഹിക്കരുതെ കാമിനിനി
ന്നുടെ മുലയിണയാണമറെറാരുനാരിയെ ബല
നംചെയ്തില്ലാശ്രുസുശീല്യേകലുഷത കളകളകളമൊ
ഴിമൊലെ കലദൈവതമെവരികസമീപേ ബല
ഭദ്രാനുജനിങ്ങിനെയവളൊടുപലമൊഴി ഹന്ത
കനീഞ്ഞു പറഞ്ഞുകലഹംതീൎത്തുടനവടെ ലല
ടെ തിലകക്കുറിചേൎക്കുന്നതുകണ്ടു തദ്ദിശിമറെറാ
രു ഗെഹെ കൃഷ്ണൻ മദ്ദളമൊത്തിപദവ്യംപാടി പ
ഠ്യംചൊല്ലി പ്പൊരുളരുളീടിന വിദ്യവിനോദവി
ഹീനൻകണ്ടാൻ ഘോഷമകന്നഥമറെറാരു ഭവ
നെവിശേഷമതറിവാൻചെല്ലുംനേരം

മല്ലാരിദേവനൊരു മല്ലാക്ഷിയൊടുംകൂടി മ
ല്ലായുധവിശിഖ മുല്ലാസമൊത്തൊടുംകൂടി മെല്ലെവ
രികെതടവില്ലേത്തുമെന്നുമലർവില്ലേന്തിവരുന്നൊരു
മല്ലൻമദനനെന്നെ കൊല്ലുന്നതിന്നുമുമ്പെതെല്ലും
മടികൂടാതെവെല്ലും പഞ്ചസാരയും വെല്ലമധുരമ
ത്തുമെല്ലെന്നു തരികനീകില്ലൊന്നുമിന്നുവേണ്ടാ ന
ല്ലന്തിനെരമൊരുവല്ലന്തിയുണ്ടാക്കാതെ നില്ല
ന്തികേമനസി കില്ലെന്തിയുഴലുന്നു കാമവല്ലിനീ
യന്യെഗതിയില്ലനമുക്കിന്നു

ഇങ്ങിനെയൊരുപുരി തന്നിൽമുകുന്ദനൊരംഗ

നയൊടതുൾചെയ്യതുകേട്ടഥ തിങ്ങിനമോദാൽ നാരദമാമുനിയെങ്ങു മൊരേടമിളച്ചീടാതെ ഉന്മ ക്കേറാഹരിചരിതം കണ്ടഥമൂക്കേൽവിരലും വെച്ചുനടന്നു നിരക്കപ്പതിനാറായിരമെട്ടുമിതൊക്കെ ക്കണ്ടസുവർണ്ണഗൃഹത്തിൽ എല്ലാശയനഗൃഹങ്ങ ളിലും ബതമല്ലാന്തകനംമഹിഷിയുമായി സല്ലാ പാദിസുഖേനശയിപ്പതുമെല്ലാ സാചിഹകണ്ടു മുനീ ന്ദ്രൻ കൃഷ്ണഹരെമധുസൂദന മാധവവൃഷ്ണികുലേശ്വ ര വിശ്വംഭരജയ വിസ്മയമീശ്വരതവമറിമായം തസ്മിൻ സ്വാമിൻ നാഥനമസ്തെ സുസ്മിതനാ കിയ നാരദനിങ്ങിനെ വിസ്മിതനായി വണങ്ങീട്ടുട നെ രുഗ്മിണിതാനഥ വാണരുളീടിന രുഗ്മ നികേതെചെന്നു മുനീന്ദ്രൻ ഒട്ടും മടിയാതേഷണി പറവാൻ വട്ടംകൂട്ടിവസിച്ചരുൾചെയ്തു.

വരികവിരവോടുവിദഭതനൂജെ വരഗുണശാലി നിവാരണഗമനെ ഹരിവല്ലഭിമാർ പതിനാറാ യിരമരുണാധരിമാരതി സുന്ദരിമാർ അതിലധി കംപുനരെട്ടനതാംഗികളതിലും സുന്ദരിനീയുംഭാ മയു മതിശയമാകിന ഹരികാമിനിമാരതി നൊ രുസംശയ മില്ലസുശീലേ അതിലുംഹന്തനിനക്ക വിശേഷിച്ചതി സൌഭാഗ്യമിതെന്നു പ്രസിദ്ധം എന്നിഹ പലരുംപറയുന്നതുകേട്ടങ്ങിനെ തന്നെ നമുക്കുംബോധം

സത്യഭാഷിണി രുഗ്മിണിനീയുംസത്യഭാമയും പ്രതിതുല്യാസത്യസന്ധനാം കൃഷ്ണനനിങ്ങളിൽ നിത്യരാഗമൊരു നീക്കവുമില്ലാ എങ്കിലും കിമ പിസംശയമിപ്പോളെംകലുള്ളതിഹ ഞാനുരചെ യ്യാം മംകമാർമണി നിംകലുറച്ചൊരു പംകജാ

ക്ഷനെ തംകല്പതാക്കാൻ സത്യഭാമതാനൊന്നു മുതിൎന്നു സത്യബുദ്ധ്യയാം നീയറിയുന്നൊ ശ്രദ്ധമന്ത്രമൊ സാരമവൎക്കൊരു ശ്രദ്ധപത്രമൊ കിഞ്ചനന്ദനം പ്രൌഢനാകിയഹരിക്കവൾ തംകൽ ശ്രദ്ധരാഗ മുളവായിതുകാലം പാരിജാതമമരേന്ദ്രബലത്തെ പോരിലുൻപൊട്ടു ജയിച്ചുമുകുന്ദൻ പാരിജാതമപിഹന്തഹരിച്ചു പാരിടത്തിലതുകൊണ്ടിഹപോന്നത്ഭുതമാരുമറിയാതൊരു ദിക്കിൽപോരുമാററിവിധമൊന്നു പകൎത്തിതത്രനട്ടുവളൎമിട്ടനനെച്ചു ചിത്രരത്നശിലകൊണ്ടുപടുത്തു പത്മരാഗതണലും മണലുംബഹുപത്മനാളന്നടെഭൊമിനിയാകും സത്യഭാമയുടെ മന്ദിരമിപ്പോൾ സത്യലോകസുരലോകസമാനം.

ഇരക്കുനാജനങ്ങൾക്കു നിരക്കുന്ന ദ്രവ്യമെല്ലാംതെരിക്കെന്നു ദാനംചെയ്യാനൊരിക്കലും കുറവില്ലാ ഉരിക്കഞ്ഞിരണ്ടുവററു മൊരിക്കൽ ഭുജിച്ചുകൊണ്ടു മരിപ്പാറായ്ക്കിടക്കുന്നോരിരപ്പാളിക്കൂട്ടമെല്ലാം നിരപ്പൊടെപാരിജാതത്തെരു പ്രൌഢനോടുചെന്നുങ്ങിരക്കുന്നോരമെതന്റെ പരക്കുന്ന കൊമ്പുകളിലിരിക്കുന്നപട്ടും പൊന്നും പെരുക്കുന്നതെല്ലാം വിള്ളും കൊതിയ്ക്കുന്നതെല്ലാം താഴെപതിയ്ക്കുന്നതാശ്രുകാണാം ഉടുപ്പാനില്ലാത്തവൻ പട്ടുടുത്തു കങ്കണം കയ്യിൽകൊടുത്തുകാതുരണ്ടിലും കടുക്കൻ പൊട്ടുകൊണ്ടോരോ മിടുക്കന്മാർനെല്ലുമരിയും പെട്ടെക്കെന്നു കാട്ടിൽ കെട്ടി നടക്കുന്നു വീട്ടിൽകൊണ്ടെകിടക്കുന്ന നാരിമാൎക്കുംകൊടുക്കുന്നുവേണ്ടതെല്ലാം കടക്കാരുംപോന്നുവന്നുതടുക്കാതെ ദ്രവ്യം വാങ്ങി അടക്കംപൂണ്ടങ്ങുമാറി നടക്കുന്നുസന്തോ

ഷിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വേലയെല്ലാമെടുക്കുന്നോർക്കു
ക്കൂലി കൊടുക്കുന്നതിനുമേതും മടിയ്ക്കുന്നോരില്ലി
ക്കാലം

തരുണീകുലമണി ഭാമവസിക്കും പുരമതി
ൽ മരുവിനൊരുരുതര സുരതരു ധനവസ
നാദികളെല്ലാം തെരുതെരെയങ്ങു കൊടുക്കും
താനും തെരുവുകൾ വീടുകൾനാടുകളെല്ലാം
പെരുകിന ധനധാന്യാദികൾ കൊണ്ടിഹ പരി
പൂർണ്ണാമൃതമായ്വന്നിതുമ്പത നരവരസുന്ദരി രുഗ്മി
ണിബാലെ ഇത്തരമുരുതരസുരവൃക്ഷത്തെ സാത്യ
ഭാമിക്കിഹകൊണ്ടുപനാപ്പോൾ പത്തുസഹസ്രവുമാ
റുസഹസ്രവു മുത്തമകാമിനിമണികളിലാർക്കും ഉ
ത്തമപുരുഷൻദാനം ചെയ്തില്ലതൊഴിൽകൊള്ളാ
മായതുപോലെ എട്ടുവധുക്കളിലേററം മുരഹര നി
ഷ്ഠയതായൊരുരുഗ്മിണിതന്നുടെവീട്ടിലെമുററത്ത
മരദ്രുമമതു നട്ടനനപ്പാൻനിന്നുടെവല്ലഭ നൊട്ടും
കനിവില്ലാഞ്ഞതുകഷ്ടം ഹാതന്നിനക്കതരാഞ്ഞ
തിനെക്കാളന്തസ്താപമവൾക്കുകൊടുത്തതു കൊ
ന്നതിനെക്കാൾ കോതപിറക്കൽ ചെന്നുവിളിക്കു
ന്നതുബഹുദുഃഖം ഇത്തരമേഷണിക്കുട്ടിമുനീന്ദ്രൻ
സത്വരമങ്ങുഗമിച്ചൊരുശേഷം ബുദ്ധിക്ഷയവും
പൂണ്ടഥരുഗ്മിണി ക്രുദ്ധിച്ചവിടെത്തന്നുടെദേവനെ
കതകുമടച്ചുകിടക്കുന്നോരം കടൽനിറമുടയവന
ങ്ങെഴുന്നെള്ളി.

(൧൩൦) ബന്ധുകാധരിമാർക്കുള്ളും ബന്ധുരാംഗി
വാതിൽബന്ധിച്ചുകിടപ്പാനെന്തൊരുബന്ധംബാ
ലെ അന്തിനേരവുമിരുട്ടും വന്നുകൂടിനിന്റെ അ
ന്തികശയിപ്പാനല്ലൊ വന്നുഞാനും എന്നാൽ

കലഹിക്കുന്ന കല്യാണാംഗീകൃഷ്ണൻ എന്തൊരുപിഴചെയ്തിപ്പോളെന്നുചൊൽകാ മാരന്റെശരങ്ങളേറ്റുമാൾകുമെന്നുടെചിത്താംബുജമെന്റെമാലറിയുന്ന നീയല്ലാതെ പറ്റിടഞ്ഞപോർമുലകൾ പുൽകാനെല്ലോ വന്നു ദന്തിഗാമിനിനിൻകാന്തൻ വാസുദേവൻ മററുള്ള മാനിനിമാരെ കൈവെടിഞ്ഞു ഞാനും മുററുംനിന്നോടു രമിപ്പാനെല്ലോ വന്നു കുററമെന്തിനിക്കുമ്പാലെ ക്രൂറില്ലാതായ്വന്നു തെററന്നു കതകടപ്പാനെന്തുമൂലം പാരമുണ്ടു പരിതാപം പങ്കജാക്ഷി ബാലെ പാരാതെവാതൽ തിറക്ക രുഗ്മിണീനി.

ഇങ്ങിനെമധുരിപുതന്നുടെവചനം തിങ്ങിനകലഹത്തോടെകേട്ടഥ മങ്ങിനമുഖവും താഴ്ത്തിയിരുന്നു കലങ്ങിനവചസാ രുഗ്മിണിചൊന്നാൾ.

വണ്ടാർകുഴലിമാരെ കൊണ്ടാടിവിനോദിപ്പാൻ പണ്ടൊരുമേവമില്ലല്ലൊ പണ്ടൊരുമേവ മില്ലല്ലൊ അംബുജമധുപാനമാദരിക്കുന്ന ഭൃംഗംനിംബത്തെ കാംക്ഷിച്ചീടുമോ നിൎമ്മലാകാര നിംബത്തെ കാംക്ഷിച്ചീടുമോ പാരാതെതന്നെ പതിനാറായിരം നാരിമാർ വേറായ് നിനക്കുമുണ്ടല്ലൊ വേദാന്തമൂൎത്തേ വേറായ് നിനക്കുമുണ്ടല്ലൊ പാരിജാതത്തെ നൾകി പാലിച്ചു വെച്ചിരിക്കും വാരിജാക്ഷി ഞാനല്ലല്ലൊ വാരിധിവൎണ്ണ വാരിജാക്ഷിഞാനല്ലല്ലൊ ദിവ്യസ്ത്രീയോടുകൂടി ദിവ്യകുസുമംചൂടിനിവ്യാജക്രീഡ ചെയ്താലും നീരജനേത്ര നിവ്യാജക്രീഡചെയ്താലും സാരങ്ങളായുള്ളൊരു ദാരങ്ങൾ നിൻവരവും പാരംകൊതിച്ചുമേവുന്നു പാരാതെപോക പാരംകൊതിച്ചുമേവുന്നു.

ഭീഷ്മകമകളുടെവചനമിതിങ്ങിനെ ഉഷ്മ
ളതരമഥകേട്ടുമുകുന്ദൻ ശാന്തതവാക്കുകൾചെയ്തു
പാരക്കെ ശാന്തതകിമപിവരുത്തിക്കൊണ്ടഥ വാ
തിൽതുറപ്പിച്ചാശുഗൃഹംപു ക്കാധിപറഞ്ഞു കള
ഞ്ഞുതെളിഞ്ഞു ഭാവമിയന്നൊരു ഭാമിനിയോടും
ഭഗവാനത്രശയിച്ചുരമിച്ചു

അവശതകൾപറഞ്ഞുകളഞ്ഞു അവളുടെമുഖ
മാശുതെളിഞ്ഞു കളർമുലകളണച്ചുപുണൎന്നു ഇ
തിപലവിധലീലതുടൎന്നു രതിരമണൻബാണമിയ
ന്നു മതിമുഖിയുടെകോപമടങ്ങി മധുമലർഗണ
മാശുപൊഴിഞ്ഞു തലമുടിവടിവോടഴിഞ്ഞു പ
രിചൊടുവെററിലപാക്കുനുകൎന്നുരജനികഴിഞ്ഞുപു
ലൎന്നുതദാ.

രജനികഴിഞ്ഞുപുലൎന്നൊരുസമയേ രുചിരസ്വ
ഭേനമുകുന്ദൻഭഗവാൻ നിജകൃത്യങ്ങൾകഴിച്ചുഭു
ജിച്ചഥ നിജമണിഭവനേചെന്നുവസിച്ചു ഉള്ളി
ൽനിനച്ചിതുരുഗ്മിണിദേവി കളളിലഹമ്മതി
കൊണ്ടിഹകിഞ്ചിൽ ഉള്ളനതാംഗിജനങ്ങളില
തിശയമുള്ളവൾഞാനെന്നുണ്ടായഭാവം എങ്കി
ലതൊട്ടുശമിപ്പിക്കാഞ്ഞാ ലെങ്കലൊത്രനതവരു
മിനിമേലിൽ എന്നുമനസ്സിലുറച്ചുമുകുന്ദൻ തന്നു
ടെവാഹനമാകിയഗരുഡനെ വിരവൊടുചിന്തി
ച്ചീടിനസമയേ ഗരുഡനുമമ്പൊടുവന്നുവണങ്ങി
അരുളിച്ചെയ്തുമുകുന്ദൻഭഗവാൻ ഗരുഡാവരിക
സമീപെസുമതെ കദളിവനത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ടി
ഹ കദനവിചക്ഷണനാകിയഹനുമാൻ മദനാന്ത
കനുടെബീജമവൻദശ വദനപുരത്തെദഹിപ്പി
ച്ചൊരുവൻ രഘുനായകനുടെഭക്തൻമാരുതി ല

പ്ലുതരലംഘനലവണസമൎത്ഥൻ സുഗ്രീവപ്രിയ
നംഗദസേവ്യൻ ദശഗ്രീവന്റെകപോലസ്ഥലമ
തി ലഗ്നനഖാവലികുലിശകരാള കരാഗ്രംകൊണ്ട
ടിക്രുട്ടിയവീരൻ അഞ്ജനതന്നുടെതനയൻനിശി
ചര ഭഞ്ജനമമ്പൊടുചെയ്തൊരുവീരൻ അക്ഷകു
മാരനെവിരവൊടുതന്നുടെ കക്ഷംതന്നിലമൎത്തി
ഞെരിച്ചുവധിച്ച വിചക്ഷണനായൊരുവീടിന മാരു
തസുതന്നുടെവീക്ഷണമായതു പാരാതിങ്ങലഭിച്ചീ
ടേണം ദക്ഷനതായഭവാനതിനധുനാ പക്ഷികു
ലോത്തമപോയ്വരവേണം.

ഗന്ധമാദനമഹാഗിരിമുകളിൽ ഗന്ധവാഹന
തനൂജനിരിക്കു ന്നൈന്ദ്രവാഹനസഹസ്രബലനമ
മ ബന്ധുവാകുമവനാശുവരേണം മൎക്കടാധിപ
നെയിങ്ങുവരുത്താൻ ദുഷ്ടംതവഫലിക്കയുമില്ല
മല്ല[illegible]ാക്ഷമവനാഗ്രഹമുണ്ടതുനീക്കമില്ലവരുമിങ്ങു
നിനച്ചാൽ പണ്ടുരാമനുടെ ചാരുകടാക്ഷം കൊ
ണ്ടു മൽപ്രിയനതാം ഹനുമാനെ കണ്ടുകൊൾവ
തിനു കൌതുകമിപ്പോളുണ്ടുമേ മനസിപക്ഷികു
ലേന്ദ്ര രണ്ടുനാലുദിവസത്തിനകംനീ കൊണ്ടുവ
ന്നുമമകാട്ടുകവേണം രണ്ടുപക്ഷമതിനില്ല ഭവാ
നെ കണ്ടുവെങ്കിലവനിങ്ങിഹപോരും.

അരുളപ്പാടതുകേട്ടു ഗരുഡസ്മുകുന്ദൻതന്റെ
തൃപ്പാദവീണ്ടുക്രൂപ്പി സ്തുതിച്ചുസന്തോഷത്തോടെ
ചിറകുംപരത്തിക്കൊണ്ടങ്ങുയൎന്നുമാരുതവേഗ മി
യന്നുവടക്കുനോക്കി പറന്നുനാടുകൾകാടും കടന്നു
ഗന്ധമാദനമണഞ്ഞുകീഴ്പ്പോട്ടുനോക്കി യറിഞ്ഞു
മാരുതിവീര നിരിക്കുംകദളികൊണ്ടു ല്ലസിക്കുംപ്ര
ദേശത്തുചെന്നിറങ്ങിയരികേയങ്ങു നിറഞ്ഞവാഴ

ക്രൂട്ടത്തിൽ നിറംചേരുംമണ്ഡപത്തിലിരിക്കും ശ്രീഹനുമാനെ സ്മരിക്കുംമാനുഷർകളിലിരിക്കും പാപങ്ങളെല്ലാം തെരിക്കെന്നുനഷ്ടമാകും ഒരിക്കലെതന്നൊന്നുനം.

ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുശ്രീഹനുമാനെ തിങ്ങിനമോദാൽകണ്ടൊരുനേരം പതംഗപുംഗവനാകിയഗരുഡൻകപികുലപുംഗവനോടരുൾചെയ്തു ജനകസുതാപതിദൂതസഖേ!മണികനകസുകുണ്ഡലമണ്ഡിതഗണ്ഡ അനഘമതേശൃണുമാമകവചനം വിനതാസുതനഹമണ്ഡജവീരൻ അരുണസഹോദരനധികവിനീതൻ കരുണാകരനുടെവാഹനഭൃതൻ അരുണാംബുജദളലോചനനാകിയ ഹരിയുടെദൂതൻഞാനിഹവന്നു അരുളിച്ചെയ്തുനിയോഗിച്ചിതുമാം കരളിൽകനിവൊടുകാർമുകിൽവർണ്ണൻ സുരപുരിസമമാംദ്വാരകതന്നിൽ സുരചിരവാസംചെയ്തരുളുന്ന യദുകുലനാഥൻകൃഷ്ണൻതിരുവടി സദവാംശ്രീമദ്ചരണസരോജൻ അഞ്ജനതന്നുടെമകനാകുന്ന നിരഞ്ജനഹൃദയനതായഭവാനെ അഞ്ജനവർണ്ണനുകാണ്മാനാഗ്രഹ മധികമിതുണ്ടെന്നറികയിദാനീം തൻതിരുവടിതാനെന്നൊടരുളിച്ചു ചിന്തിതമെന്തെന്നാക്കറിയാവു പംക്തിമുഖാലയദാഹകനെദ്രുത മന്തികസീമനികൂട്ടിക്കൊണ്ടിഹ വരികെന്നൊന്നൊനിയോഗിച്ചിതുഹരി പെരികെകൌതുകമോടിതുകാലം വിരവൊടുപോന്നീടുകനീകപിവര ഹരിവരമരുളുംഹന്തനിനക്കു.

അരുണനുടെസഹജനുടെ വചനമതുകേട്ടവൻ ആഞ്ജനേയൻകപിശ്രേഷ്ഠൻപറഞ്ഞിതു പക്ഷിപകുലമതിൽമരുവുമശുഭമണിയാമവൻ പാർത്ഥനു

തേർതെളിപ്പാനിരിക്കുന്നവൻ തെളിവുമൊരു വെളിവുമവന്റകമലരിലില്ലെടൊ വെണ്ണയുംപാലുംകവൎന്നുഭുജിപ്പവൻ അവനുടയഭവനമതിൽവരികചിതമല്ലെടൊ അഞ്ജനാപുത്രനാമിക്കപിശ്രേഷ്ഠന്നു വൃഷലികടെവികൃതിബതശിവശിവനമുക്കഹൊ വീക്ഷണംചെയ്യാൻമനസ്സില്ലതെല്ലുമേ ചടുലമിഴിപടലികടെ റിട്ടുണികൾചെയ്യുമച്ചഞ്ചാതിയെച്ചെന്നുകാണ്മാൻ ഹിതംനഹി രഘുനൃപതികുലതിലകനലഘുഭുജവിക്രമൻ രാമഭദ്രസ്വാമിദേവൻസ്വദൈവതം അവനുടയചരണമലർകമലയുഗമാശ്രയം അന്യനേസേവിക്കയില്ലഞാനഗ്രജ.

മൎക്കടവീരനുടെവാക്കുകൾകേട്ടുട നുൾക്കടരോഷമിയന്നാഥഗരുഡൻ നോക്കെടമൂത്തകുരങ്ങേച്ചാരെ ധിക്കാരംമമഭകൾക്കുരുതിപ്പോൾ ശക്രാദികളുംവന്നുവണങ്ങും ചക്രായുധനെക്കൊണ്ടുഴഷിക്കും വക്രാത്മാവെനിന്നൊടുകിഞ്ചന വക്കാണിഭച്ചമതിയാവിപ്പോൾ അൎക്കനുതുല്യമശേഷജഗത്തിലിതൊക്കെച്ചപ്പാലെവരുത്തിയിരിക്കുംവിക്രമജലനിധിവിശ്വജനേശ്വര നക്കടൽവണ്ണൻ കണ്ണാരി നാഭീമൽകുലദൈവതയദ്ദേഹത്തെ നിനക്കു ദൂഷിപ്പാൻ യോഗ്യതയുണ്ടോ മൎക്കടകീടാനില്ലെടൊ നിന്നുടെമസ്തകമിന്നുതകൎത്തേപോരൂ ഉള്ളമരങ്ങടെകായുംകനിയും ചിതൊള്ളയിലിട്ടുകടിച്ചുഭുജിച്ചഥ പള്ളനിറച്ചുമരത്തേലേറി പല്ലിളിച്ചുവുളച്ചുനടക്കുംകള്ളക്കൂട്ടംകപിചപലന്മാർ മുള്ളുപറഞ്ഞാലതുപൊഴുതുടനടി കൊള്ളുമെടാമതി കലഹംനിന്റെ തള്ളലുമുടനെ തീരുമ

ശേഷം കൊള്ളിവലിച്ചു തലക്കിട്ടടനടി കൊ
ള്ളിക്കുംഞാൻവാളുപിടിച്ചിഹ തുള്ളിക്കുന്നുണ്ടത്ര
യുമല്ലിനി വള്ളികൾകൊണ്ടു വരിഞ്ഞുകിണററി
ൽ തള്ളിമറിച്ചൊരു തടികൊണ്ടുടലുകൾ തല്ലി
ഞെരിച്ചു തടിച്ചു കുരങ്ങിനെ ധൂളിനു തുല്യം
പൊടിയാക്കാതെ നുള്ളിൽകോപമടങ്ങുകയില്ലാ
തന്നെ താനറിയാതെദ്വേഷിക്കും നിന്നെതാമസി
യാതെവധിച്ചു പന്നഗരിപുവിനു മതിയാകുള്ളു
പന്നഗശുശ്രൂഷണപാടത്താണ എന്നതുകേട്ടരുൾചെ
യ്തുഹനുമാനെന്നുടെ നിധനം ചെയ്യതിനിപ്പോൾ
മന്നിലൊരുത്തരുമില്ലിഹപിന്നെ പന്നഗലോകം
തന്നിലുമില്ലാവിണ്ണിലുമില്ലെന്നറിയാതെന്നുടെ ജ
ണ്ണികയക്കന്നൊന്നിനു പഴുതെകണ്ണുനു വേണ്ടിക്കു
ലഹിച്ചാൽ നിൻറണ്ണനു തുല്യമതാകും നീയും
അണ്ഡജമൂഢാ നിന്നുടെ ജ്യേഷ്ഠനൊ രണ്ഡജന
ല്ലെ സൂര്യനു സാരഥിപെണ്ണിനു തുടയിണയിലക
ലംമുറിച്ചൊരു വണ്ണൻവാഴുകണക്കെ രവിയുടെ
തേരതെളിച്ചു നടക്കുന്നിപ്പോളാരുമിതറിയാതി
ല്ലിഹഗരുഡ ഉരുവിഹീനൻതന്നുടെ തമ്പിക്കൊരു
മുറിഞ്ഞു കിടപ്പാറായി മാരുതിയോടു മറുത്തുവരു
നാവരാരും തോററുമടങ്ങാതില്ലാ പോരുംനിന്നു
ടെ പൌരുഷ വാക്കുകൾ പോരുന്നില്ലിഹ ചെ
റുമിടാനിംപോരുതുടൻ ജയിപ്പാൻമാത്രംപോ
രുംഞാനെന്നാഗ്രഹ മെങ്കിൽ ആരംഭിക്കാമാര
വമെന്നൊടു സാരംവെച്ചുപറഞ്ഞതു മതിമതി
കൊക്കും മുഖവുംനഖവും ചിറകുമിനിക്കുണ്ടായുധ
മമർചെയ്‌വതിനെന്നുൾക്കമലത്തിൽ നിന
ക്കൊരുഗർവ്വംകൃതിനില്ലും രണ്ടടികൊള്ളുന്നേരം മൂ

ഷ്കശമിച്ചുടനീയൽകണ്ണക്കെ പറക്കും നീപട
യെററെന്നാകിൽ ദിക്കുജയിച്ചൊരുരാവണാവീരനി
രിക്കുംലങ്കാനഗരംചുട്ടു കരിച്ചൊരുകരുമന കേട്ട
വരാരും ഇക്കപിവീരനൊടെതൃക്കയുമില്ലാ ഒക്കെ
യറിഞ്ഞൊരു പക്ഷിക്കെന്നെ യമക്കാമെന്നു മൃ
തിർന്നാളുകൊള്ളാം നിന്നെക്കൊല്ലുകയില്ലെഹനു
മാൻപിന്നെ ദോഷംവരുമതുമൂലം കിന്നരചാര
ണ സനാതനീശ്വരനെന്നുടെ നാഥൻശ്രീനാരായ
ണദേവൻ തന്നുടെവാഹനമാകിയ ത്വദ്ദേഹത്തെ
നശിപ്പിച്ചെന്നാലദ്ദോഷം മമതീരുകയില്ലെന്നു
ദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞിതുഞാനും സർപ്പാശനനായു
ള്ളൊരുനിന്നുടെ ദർപ്പമടക്കി യയപ്പാനല്ലംസം
ഗരമിവിടെ ചെയ്യാംപുനരങ്ങേ പ്പുറമതു ഭാവവു
മില്ലാ ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരു പവനാത്മജനുടെ ഭം
ഗികലന്നൊരു മൊഴികേട്ടിട്ടും സംഗരമെള്ളതല്ലെ
ന്നതുഹനു വിഹംഗമരാജനു തോന്നീലേതും കരു
തികൊള്ളടകപികുല കീടാപൊരുതികൊള്ളെട
പൊണ്ണത്തടിയാതരു മൃഗമാകിയ നിന്നുടെ ത
ടിയൊരു പെരുമലപോലെ തടിച്ചതുടിച്ചു കടി
ച്ചുമുലച്ചു മിഴിച്ചുമെതൃത്തു വരുന്നസമർത്ഥൻ
ഗരുഡൻധൃത്തു പെരുത്തകരങ്ങച്ചാരെ ക്രുദ്ധുവ
ളഞ്ഞൊരു കൊക്കിൻമുകളിൽ കോത്തുംകൊണ്ടു
പറന്നുതിരിച്ചു കാത്ത്യായിനിയുടെ സോദരനാ
കിയ കീർത്ത്യാവിലസിന സുലളിതകോമള മൃ
ത്യ്വാനന്ദജനാത്ത്യാദിഹരൻമുരരിപുഭഗവാൻ വാ
ണരുളുന്ന പുരത്തിൽ കൊണ്ടെതാഴ്ത്തവരാതിഹ ത
ൻ തിരുമുമ്പിൽ കാഴ്ച്ചയതാഴ്ത്തുച്ചന്തരമെന്യേതൊ
ഴുതീടുന്നേൻ

ഇത്തരംപറഞ്ഞുചെന്നുയുദ്ധംതുടങ്ങിപാരം ക്രുദ്ധൻ ഗരുഡനതി ക്രുദ്ധൻതാനെന്നൊവെണ്ടു ശക്തന്മാരായുള്ളൊരു നക്തഞ്ചരേന്ദ്രന്മാരെ കുത്തിക്കൊല്ലചെയ്യൊരു ശക്തിയിൽ പാതിവേണ്ടാ മരുത്തിന്റെ പുത്രനാകും കരുത്തൻ ഹനുമാനെന്നുപരമാൎത്ഥമറിയാതെ ഗരുഡൻ പടതുടങ്ങിചൊട്ടിച്ചും ചിറകുകൾകൊണ്ടടിച്ചും കൊക്കുകൾകൊണ്ടു കടിച്ചുംവട്ടത്തിൽ പാഞ്ഞുഅണഞ്ഞും വല്ലാത്തവാക്കുപറഞ്ഞും തങ്ങളിൽകെട്ടിപിണഞ്ഞുംദൂഷണംചൊല്ലി പഴിച്ചുംഘോഷിച്ചു ശണ്ഠകഴിച്ചും പോരാട്ടനേരം കുലുങ്ങിഗന്ധമാദനം കലങ്ങിവാരിധിനാലും മുടങ്ങി മൃഗസഞ്ചാരം അടങ്ങീഭ്രമക്രവാളം മടങ്ങിടാതെതങ്ങളിൽ തുടങ്ങിമുഷ്ടിയുദ്ധങ്ങൾ

അടികളുമിടികളുമുടനുടനെകടിപിടികലരലുമിഹഘടനെ വടിതടികൈക്കൊയുമടവുകളും പൊട്ടപൊട്ടെരടിതവും വിരുതുകളും കടനവിധങ്ങളൊന്നു പകൎന്നിട്ടുന്നു കദളിവിപിനമൊക്കെ തകൎന്നിട്ടുന്നു മലകടെ ഗുഹകളുംമുഴങ്ങീട്ടുന്നു കലപ്പുലികളുമെററം കുഴങ്ങീട്ടുന്നു കലഹരസികൻമുനി രസിച്ചീട്ടുന്നു കലിതകൗതുകമിഹ വസിച്ചീട്ടുന്നു ഭയമുടയവരൊക്കെ തിരിച്ചീട്ടുന്നു ഭയമില്ലാത്തവൎകണ്ടു രസിച്ചീട്ടുന്നു വരഗിരി സമമൊന്നു വളൎന്നിട്ടുന്നു പരിചൊടുകയ്യും കാലും തളൎന്നിട്ടുന്നു ഗരുഡൻമദമൊന്നുകുറഞ്ഞീട്ടുന്നു ഗഗനതലവിയിൽനിന്നുപറന്നീട്ടുന്നു.

തെല്ലുകയർത്തൊരു മാരുതസുതനടെതല്ലുകൾകൊണ്ടുതളൎന്നശരീരം അല്ലൽ മുഴുത്തുടനരുണസു

ഘോദരനാശ്ശു പറന്നുതിരിച്ചുതുടങ്ങിനെന്നുവിളിച്ചു
ശരംചെയ്തുഹന്തമാനെന്നുടെഗരുഡൻ ഖേദിക്കേ
ണ്ടാഹ്വന്നൊപൊരുതുജയിപ്പാനിപ്പോൾമന്നിലൊ
രുത്തരു മതിയാകില്ലാ എന്നതുകാരണ മെന്നൊട്ട
തോററതെന്നെന്നുടെഗരുഡനൊരവമതി വേണ്ട
അങ്ങുപരാക്രമ മില്ലാഞ്ഞല്ലിഹ ഭംഗംവന്നു ഭവി
ച്ചുസചെതവത്തുംഗപരാക്രമനാകിയ മന്നകലവും
ഗവരാമസ്വാമികടാക്ഷം കൊണ്ടു നമുക്കു വിശേ
ഷതയുണ്ടെത്തു കൊണ്ടുഭവാന മറിഞ്ഞീടേണംരണ്ടു
വിധംവാക്കില്ലനമുക്കു പണ്ടുമിദാനീമില്ലൊരുഭേ
ദം ഗ്ഗുരുവാമെന്നുടെ രഘുകുലനായകൻ ഒരുവാക്കി
പ്പോൾചൊല്ലിയയച്ചാൽ വരുവാൻ സംശയമി
ല്ലിങ്ങായതുമൊരുവാക്കങ്ങു ധരിപ്പിക്കേണംസജ്ജ
നസഭയിലിരുന്നരുള്ളുകിലുംദുർജ്ജനസഭയിലിരുന്ന
രുള്ളുകിലും അഞ്ജനസുതാപതിയരുൾ ചെയ്താ
ലവിടെനമുക്കുവരാൻകുറവില്ലാ ഇത്തരമുള്ളൊരു
മാരുതിവചനം ചിത്തരസത്തൊടു കേട്ടുഗരുഡ
ൻ സാദരമങ്ങുപറന്നുതിരിച്ചങ്ങു അമരമരിയാദാ
തെറ്റമിച്ചു കാരണപുരുഷൻ വാണതളിക്കുന്നദ്വാ
രാവതിപുരിപുക്കഥ ഗരുഡൻവന്ദനചെയ്തിഹനി
ന്നൊരുസമയെ നന്ദകുമാരൻ ചോദ്യംചെയ്തു എ
ന്നുടെ ഗരുഡൻ വന്നൊരുബതപുന രെങ്ങുഹന്തമാ
ൻ പിറകെവരുന്നൊ നിന്നൊടുകൂടി വരാതെയി
രിപ്പാൻ സംഗതിയില്ലവനെന്തിഹവൈകി മക്ക
ടവരനിഹ ഗോപുരസീമനി പാർക്കുന്നെന്തിനു
പാഴതിലിദാനീം വെക്കംവരുവാൻചൊല്ലീടവനെ
അക്കപിവരനൊ വസരമറിയേണ്ടാ അർജ്ജുനസഖി
യുടെ വചനം കേട്ടിഹ ലജ്ജിതനാകിയ വിന

താതനയൻ അഞ്ജലി ക്ലപ്തിയുണത്തിച്ചാനട ന
ഞ്ജനതനടെ മകനടെ വചനം ഉല്പലലോചന
നിന്തിരുവടിയുടെ കല്പനഞാൻ ചെന്നവനൊട്ടു
ചൊന്നാൻ അല്പംബഹുമാനിച്ചീലെന്ന ല്ലപ്രിയ
വചനമുരച്ചു ഹനുമാൻ നിന്തിരുവടിയെ കൊണ്ടു
ദൂഷിച്ചതു ചിന്തിച്ചാലതികഠിനം കഠിനം ഹന്ത
നമുക്കതുണത്തിപ്പാനെള്ള തല്ലമുകുന്ദമുകുന്ദ നമ
സ്സ്തെ ഇടയില്ലാത്ത ഭടന്മാരാകുമൊ രടിയന്മാരുടെ
നടുവിൽവസിക്കും മുടിയൻചൊല്ലി യയച്ചിഹാവ
ന്നൊരു തടിയൻനീയെന്തറിയും മൂഢമടവാർ
ചൊല്ലിയവിടംപണിയെല്ലാംമടിക്കൂടാതെയെടുത്തു
പൊരുക്കംപിടിയാത്തവരുടെ പരിയപ്പെട്ടോടി
യാനല്ലിക്കപികുലവീരൻകടിയാപ്പുട്ടി കുരക്കുമ്പോ
ളൊരു വടിയാൽനിൽക്കമതല്ലാതെന്തിഹ വാട്ടുവാ
മനനെ പേടിയുമില്ലി പടുവാം പവനതനൂ
ജനമിപ്പോൾ ശബ്ദിക്കും കുറുനരിയെ കട്ടുവാ
യുണ്ടോ പേടിക്കുന്നു ചൊല്ലേറും രഘുനായകനി
ല്ലാ തില്ലൊരുദൈവമിനിക്കിഹളുവനെ കല്യാ
ണാകൃതി സീതാരമണൻ ചൊല്ലിയയച്ചെന്നാല
വിടത്തിൽചെല്ലുവതിന്നൊരു സംശയവുംപുനരി
ല്ലനമുക്കതു ബോധിച്ചാലും വല്ലതുമെങ്കിലുമസ്സുന
മുക്കൊരു വല്ലവശിത്തുവെശങ്കയുമില്ലപുല്ലും നിന്നു
ടെ സ്വാമിയുമൊക്കും ചൊല്ലുകനീ ചെന്നവനൊ
ടിതെല്ലാം വെണ്ണകവൻഭുജിച്ചു നടക്കുംകണ്ണൻ
ചൊല്ലിയയച്ചവിശേഷം കണ്ണുംകൊണ്ടു ത്രാവിക്ക
യുമില്ലീയണ്ണവതരണംചെയ്യൊരുഹനുമാൻ അ
ക്കപിയിങ്ങനെ നിന്തിരുവടിയെ ധിക്കാരേണപ
റഞ്ഞൊരുവാക്കു സഹിക്കാഞ്ഞടിയൻ തടിയൻ

കപിയൊടു വക്കാണത്തിന്നവട്ടം കൂട്ടികൊക്കും ചി
റകുമുയൎത്തി ചെന്നാഥ കൊത്തുംതള്ളലുമടികളു
മിടികളു മിത്തരമഖിലവിധങ്ങളിലവനൊടു യു
ദ്ധംചെയ്തുകുറഞ്ഞൊരുനേരം ഉദ്ധതനാകിയമാരു
തസൂതന്റെ കുത്തുംതള്ളലു മടിയുംകടിയും തൊ
ഴിയുംപൊഴിയും കൊണ്ടുടനടിയൻ മണ്ടിപ്പോ
ന്നിഹഭവനംപുക്കേൻ പണ്ടൊരുനാളു മിവണ്ണ
മൊരവമതി യുണ്ടായിട്ടറിവില്ലടിയെന്ന് പണ്ടാ
രാമുതൽതിന്നുമുടിക്കും പണ്ടങ്ങൾക്കിതുകേട്ടാൽ
പരിഭവമുണ്ടെന്നാകിൽ തഴയുംകയ്യിൽ കൊണ്ടു
പുറപ്പെട്ടീടുകവേണം യജമാനന്മാരെങ്ങുനിങ്ങടെ
യജമാനത്വമിതെന്തിന്നുകൊള്ളാം തങ്ങടെസ്വാ
മിയെയിന്നൊരുമൂത്ത കുരങ്ങച്ചാർദ്ധഷിവാക്കപ്പറ
ഞ്ഞാൽ എങ്ങനെകേട്ടുപൊറുത്തീടുന്നു ചങ്ങാതി
കളു ചിതമായ്വരുമൊ ലന്തക്കുഴലും വില്ലും കണ
യും കന്തവുമേന്തിനടക്കും നിങ്ങടെ ചന്തംകാണ്മാ
നല്ലെജമാനൻ ചോറുംതന്നുപൊറുപ്പിക്കുന്നു എ
ന്നാകിലുമൊരുപടയിൽ ചെന്നുടനന്തം വരികി
ലതല്ലൊനല്ല അന്തരമില്ലജനിച്ചപ്പോഴെ അന്ത
വുമുണ്ടു ധരിച്ചീടേണം കർക്കടശൂലമുസൃണ്ടിക
ളെന്നിവയൊക്കെയെടുത്തു പടക്കപുറപ്പെട്ടുൾ
ക്കടഘോഷംമെലമുകളേറി ദിക്കുകളൊക്കെ മുഴക്കി
ച്ചെന്നാൽ അക്കപിയെങ്ങനെനിന്നുപൊറുപ്പു ചു
റ്റുംനിന്നുശരങ്ങളയക്കാം എറ്റുംപിടിയും കല
ശലുക്കിട്ടാം കൊട്ടുകൊട്ടക്കാംകൊററുമുടക്കാം മു
റ്റുമവന്റെ പരാക്രമമപ്പോൾ തെററുംനിശ്ചയ
മതിനിന്നിപ്പോൾ കുററംകൂടാതവനെച്ചെന്നിഹ
കുത്തിക്കൊന്നുനമുക്കിഹപോരാം.

ഗരുഡനടെഭാഷിതംകേട്ടമന്ദസ്മിതം ഇതിവദന പങ്കജജാതമായിമുദാമുരമഥനന്തൊലിവാനെന്നൊടൊന്നിന്നടെ കരളില്ലൊരുസാഹസമിങ്ങനെതോന്നുവാൻഅസുരസുരസംഘവുംമൎത്ത്യസംഘങ്ങളും അഖിലമൊരുമിച്ച ചെന്നാഹവം ചെയ്കിലും അഖിലബലവീൎയ്യനാമഞ്ജനാപുത്രന്റെ വധമിതെളുതല്ലെടൊവൈനതേയാസഖെമതിമതി മനോഹരമെൻമൊഴികേൾക്കനീമതിവിഭവശാലിയാം മാരുതിവാനരൻ രജനിചരഭഞ്ജനൻ രാമചന്ദ്രപ്രിയൻ സലിലനിധിലംഘനൻ സാരതേജോമയൻ സുമഗതിവിഭീഷണൻ സൂക്തിസംഭാഷണൻ അവനൊടുമരുത്തുനീയാഹവംചെയ്കതും അധികമവിവേകമെന്നോൎത്തുകൊൾക സഖെ ഇനിയുമൊരെട്ടപ്പുനീ ചെന്നുപോനീടണം വിരവിനൊടുവീരനെക്കണ്ടുചൊല്ലീടണം രജനിചരവൈരിയാം രാമചന്ദ്രൻമുദാ രജിതസുഖ മെന്നൊടു ചൊല്ലിവിട്ടഹിതം ജനഹൃദയരഞ്ജനൻ ജാനകീവല്ലഭൻ മനസിജമനോഹരൻ മാനഗാംഭീൎയ്യവാൻ ദശവദനഖണ്ഡനൻ ദാരകാമന്ദിരെ വിശദമെഴനെള്ളിമെ വന്നഹൊ മാരുതെ ഇതികിമപി ചൊല്ലിയാലിന്നുതന്നെവരും മതിഗുണമനോഹരൻ മാരുതന്റെമകൻ.

ഏവംകനിഞ്ഞു വാസുദേവനരുളിച്ചെയ്ത ഭാവംതെളിഞ്ഞു വൈനതേയൻവണങ്ങിമെല്ലെ പക്ഷിപറന്ന പലവൃക്ഷത്തിന്മീതെക്കൂടി വിക്ഷേപവേഗമോടെ വീരൻഗമനംചെയ്തു മാരുതിവസിക്കുന്നചാരുകദളിക്കാട്ടിൽ പാരാതിറങ്ങിച്ചെന്നു പാരംകനിവിനോടെ ശ്രീരാമഭക്തന്റെതന്റെ ശ്രീ

പാദസന്നിധിയിലാരോമൽഭക്തിയോടെനിന്നുപ
റഞ്ഞീവണ്ണം വീരവിജയഗുണ ധിരപവനസുത
ശ്രീരാമദേവന്റെ ദ്വാരാവതിപുരിയിൽ വീരാവ
സിച്ചീടുന്ന പാരാതെഴുന്നെള്ളേണം

എന്നതുകേട്ടരുൾചെയ്തു ഹനുമാനെന്നുടെ നാ
ഥൻ രഘുകുലവരനെ നിന്നുടെ കൺകൊണ്ടീക്ഷി
തനായൊ മുന്നമയോദ്ധ്യയിൽ വാണൊരുനാഥൻ
പിന്നെയു മിങ്ങവതീൎണ്ണനതായൊ ലക്ഷ്മണനു
ണ്ടോ ഭരതനുമുണ്ടോ ലക്ഷ്മണനാംശത്രുഘ്നനുമു
ണ്ടോ ലക്ഷ്മീഭഗവതിയാകിയസീതയു മക്ഷിതിപ
ന്റെ സമീപത്തുണ്ടോ പക്ഷികുലോത്തമനിദമ
രുൾചെയ്തു ലക്ഷ്മണനില്ലാ ഭരതനുമില്ലാ ലക്ഷ്മണ
നാം ശത്രുഘ്നനുമില്ലാ ലക്ഷ്മീഭഗവതിയാകിയസീ
തയു മക്ഷിതിപന്റെസമീപത്തില്ല്യാജാനകിയില്ല
സമീപത്തെങ്കിൽ ഞാനങ്ങോട്ടു വരത്തില്ലിപ്പോ
ൾ നീയങ്ങോട്ടുനടന്നാലും ഹനുമാനങ്ങോട്ടു വര
ത്തില്ലെന്നി ഹനുമാനിങ്ങനെയുരചെയ്തെന്നതു മ
നുകുലവരനോടറിയിച്ചാലും എന്നതുകേട്ടഥഗരു
ഡൻതാനും പോന്നുപറന്നുതിരിച്ചുവിട്ടുന്നു കാര
ണപുരുഷൻ വാണരുളീടിന ദ്വാരാവതിപുരിപു
ക്കഥമെല്ലെ വന്ദനചെയ്തിഹ നിന്നൊരുസമയെ
നന്ദകുമാരൻചോദ്യംചെയ്തു ഹനുമാനെങ്ങുവിഹം
ഗമവീരാ ഹനുമാനങ്ങുമഹാഗിരിമുകളിൽ ഇ
ങ്ങോട്ടെന്നുവരാഞ്ഞു ഹനുമാൻ ഇങ്ങോട്ടുവരത്തി
ല്ല ഹനുമാൻ എന്തൊരുസംഗതിയിങ്ങിനെപറ
വാൻ എന്തെന്നടിയനറിഞ്ഞതുമില്ല
പരമാൎത്ഥം നീയറിയിച്ചില്ലെ പര
മാൎത്ഥം ഞാനറിയിച്ചത്രെ രഘുപതിയെ ബ

ഹുമാനമതില്ലെ രഘുപതിയെ ബഹുമാനമതുണ്ട്
കല്പിച്ചാലതു കേൾക്കരുതായൊ കല്പിച്ചാലതു കേ
ൾക്കംതാനും അതിനെന്തൊരു വൈഷമ്യ മിതാ
നീംഅതിനൊരുവൈഷമ്യം കുറെയുണ്ട് ആയതു
മെന്നോടറിയിച്ചാലും ആയതുമടിയനണത്തിച്ചീ
ടാം ആയതമിഴിയാളാകിയജാനകി ലക്ഷ്മിഭഗവ
തിയാകിയസീതാ രക്ഷകുലാന്തകനാകിയ നൃപന്റെ
ടെ അന്തികഭാഗത്തില്ലെന്നാകിൽ നിന്തിരുവടി
യെ കാണുകയില്ലെ നാന്തരഹിനമുരച്ച ഹനുമാൻ
എന്നതുകേട്ട മുകുന്ദൻതാനും നന്നിതുകൊള്ളാമ
വന്റെടെഭാവം എന്നാലിനിയുമൊരിക്കൽക്കൂടെ
ചെന്നുവരേണം ഭാനുകുലേന്ദ്രാ ചാരുതയാംജന
കാത്മജയോടും ദ്വാരകതന്നിൽ വസിച്ചീടുന്ന ശ്രീ
രഘുനായകനെന്നതുനമ്മുടെ മാരുതിയോടു പറ
ഞ്ഞീടുകപോയ് കല്പന കേൾപ്പാൻ മടിയില്ല
ടിയന്റെ ചിൽപുരുഷോത്തമ കൃഷ്ണമുരാരെ തവപ്ദ
ദപങ്കജമല്ലാതൊരുഗതി യില്ലരിഷക്കില്ലഖിലജ
നേശ എന്നുപറഞ്ഞുപറന്നുതിരിച്ചു പന്നഗഭ്രംഷ
ണ പക്ഷിശ്രേഷ്ഠൻ

പങ്കജാക്ഷനതുനേരംതന്റെടെ മങ്കമാരെവിളി
ച്ചുരുൾചെയ്തു ലങ്കചുട്ടു പൊടിയാക്കിനിശാചര
സംഘമൻപൊട്ടമുടിച്ചൊരുഹനുമാൻ ശങ്കരപ്രി
യനശേഷജനങ്ങടെ സങ്കടങ്ങളൊഴിച്ചുസുഖത്തെ
സംഘടിപ്പതിനു നല്ലസമത്ഥൻ ശങ്കവേണ്ടശശി
നേർമുഖിമാരെ കല്യനാമവനെയിങ്ങുവരുത്താൻ
ചൊല്ലിവിട്ടു വിനതാത്മജനെഞാൻ നല്ലവീയ്യ
ബലശാലിഹനുമാനില്ലകില്ലിഹ വരും വിരവോ
ടെ രാമഭദ്രന്റെടെ നല്ലൊരുമേഘ ശ്യാമകോമളമു

മാരശരീരം ഞാനുമൻപൊടു ധരിച്ചീടുന്നേൻ ഭാഗ്യമുള്ള പതിനാറുസഹസ്രം ഭാൎയ്യമാരിലൊരുപത്നിജഗാത്രി വേഗമിന്നു ജനകാത്മജതന്നുടെ വേഷമൻപൊടു ധരിക്കണമിപ്പോൾ.

നാരായണനുടെകല്പനകേട്ടഥ നാരികൾപതിനാറായിരമുള്ളതി ലൊരുനാരിക്കും ജനകാത്മജയുടെതിരുമേനിക്കുസമാനശരീരം വിരവൊടുഹന്ത ധാരിപ്പാൻ കൌശലമൊരുതെല്ലും പുനരുണ്ടായില്ല പരവശമവരുടെഭാവമതിങ്ങിനെ മുരരിപുഭഗവാൻ കണ്ടുചിരിച്ചു എട്ടുനതാംഗികൾപിന്നെവിശേഷി ച്ചൊട്ടുമവൎക്കൊരുതാഴ്ചയുമില്ല എന്നതിലാറുവിലാസിനിമാരൊടു നന്ദകുമാരനരുളിച്ചെയ്തു.

കാളിന്ദീജാംബവതീസത്യേ കേളിയേറിനഭാമരുഗ്മിണി മിത്രവിന്ദയെന്നുള്ളൊരുഭാൎയ്യേ തത്ര വന്നുവണങ്ങുവിനേവരും നേത്രരാഗമിനിക്കിഹ നിങ്ങടെ ഗാത്രരത്നമതുകണ്ടുസുഖിപ്പാൻ ജാനകിതന്നുടെവേഷമെടുപ്പാൻ മാനിനിമാൎക്കിഹകൌശലമുണ്ടോ ഞാനതുകാരണമിങ്ങുവിളിച്ചു ആനന്ദമെന്ന്യെതാഴ്ത്തീടുന്നു അംഗനമാരവരാരും ചൊന്നാർ ഞങ്ങൾനിനച്ചാലിന്നിതുമാത്രം സാധിപ്പാനെളുതല്ലമുകുന്ദ ബോധിച്ചീടുകതിരുമനതാരിൽ മന്ദസ്മിതവുംചെയ്തഥഭീഷ്മക നന്ദിനിയോടരുൾചെയ്തുമുകുന്ദൻ രുഗ്മിണിബാലെ മൈഥിലിതന്നുടെ വേഷമതാശുധരിക്കണമിപ്പോൾ രഘുനായകനുടെവേഷംഞാനും ലഘുതരമങ്ങു ധരിച്ചീടുന്നേൻ വൈദൎഭീശ്രുണുനീയും വിരവൊടു വൈദേഹീവടിവാശുധരിക്കാ ഹനുമാനിങ്ങുവരുന്നതിന്നുള്ളിൽ തന്നുമാറിസ്ഥിതിചെയ്യണമിപ്പോൾ എ

നാതുകേട്ടപ്പുരമുറിതന്നിൽ ചെന്നുകരേറിയിരുന്നു പത്തുക്കെ കതകമടച്ചു കണ്ണുമടച്ചു മംനമിയന്നുമനസ്സുമുറച്ചു ജാനകിതന്നുടെതടമുലതുടയിണ കടിതടമുദ്ദലസൽപുടമുടലുടെ ഗുണഗണമുടനേനാക്കും പേൎത്തുശരീരം പാൎത്തുകരത്തിൽ പണിപലതുംചെയ്യാശ്രുകരാഗ്രെ മണിദൎപ്പണവുമെടുത്തഥ നോക്കി കനിഞ്ഞുനിവൎന്നു തിരിഞ്ഞുവലഞ്ഞും എളുതല്ലെന്നുമനസ്സിലുറച്ചു കളമൊഴിരുഗ്മിണി കതകുതുറന്നു വെളിയിൽപോന്നുമുകുന്ദസമീപെ തെളിവില്ലാതവൾമുഖവുംതാഴ്ത്തി ക്ഷീണമിയന്നു വണങ്ങിച്ചൊന്നാൾനാണംകേട്ടുനമുക്കുഭവിച്ചു രാമൻതന്റെകളത്രമതാകിയ കാമിനിമണിയുടെ വേഷമെടുപ്പാൻ പലപലയത്നംചെയ്യുന്നതിനൊരു ഫലമുണ്ടായതുമില്ലമുരാരെ അണുമാത്രം ഉപായമുണ്ടെന്നാകിൽ ഇതുമാത്രംകല്പിച്ചീടരുതെ രുഗ്മിണിയിങ്ങനെചൊന്നതുകേട്ടൊരു വിശ്വംഭര നാമംബുജനേത്രൻ.

സത്യഭാമയെവിളിച്ചരുൾചെയ്തു സത്യഭാഷിണി നിനക്കുനിനച്ചാൽ ജാനകിതന്നുടെവേഷമെടുപ്പാൻ മാനിനിമാൎക്കിഹകൌശലമുണ്ടൊ ആമിതെങ്കിലതിസുന്ദരിതെല്ലും താമസിക്കരുതു കാമിനിമൌലെ സത്യഭാമയതുകേട്ടൊരുനേരം സത്യസന്ധനെവണങ്ങിനടന്നു അങ്ങുചെന്നുജനകാത്മജതന്നുടെ അംഗഭംഗിവഴിപോലെ ധരിഞ്ഞു അങ്ങുചെന്നുമുകിൽവൎണ്ണസമീപെ ഇന്ദുബിംബമുഖിനിന്നുവണങ്ങി കാൎമ്മുകിൽവൎണ്ണനമപ്പോൾതന്നെ കാൎമ്മുകവുംതൃക്കയ്യിലെടുത്തു അമ്പുമെടുത്തു പിടിച്ചുകരാഗ്രെ വമ്പുചെയുന്നദശാനനവീര

ന്നെ അന്തകപുരിയിലയച്ചപ്പുമാനുടെ ചന്തമിയ
ന്നാശരീരവുമപ്പോൾ.

പക്ഷീന്ദ്രനങ്ങുചെന്നു പവനാത്മജനെക്കണ്ടു
പക്ഷമിളക്കിക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞു സന്തോഷത്തോ
ടെ ശ്രീരാമദേവനുണ്ടു സീതാദേവിയുംകൂടി വീരാ
വസിച്ചീടുന്നു ദ്വാരാവതിപുരിയിൽ പാരാതെ
പോകനമുക്കാരോമൽഭക്തിയോടെ.

നാരായണവാഹനനേവംപറഞ്ഞനേരം പാ
രംപ്രസാദിച്ചരുൾ ചെയ്തുഹനുമാനപ്പോൾ പോ
രുന്നതുണ്ടുഞാനുമേതും സംശയംവേണ്ടാ അഗ്രേന
ടന്നാലുംനീ യധുനാപക്ഷികുലേന്ദ്രാ വ്യഗ്രേതരം
ഞാനഥ പിറകെവരുന്നുണ്ടല്ലൊ ചിറകുള്ളനിന
ക്കങ്ങു പറന്നുഗമിക്കാമല്ലൊ പിറകെപറന്നുപോ
രാൻ ചിറകുനമുക്കില്ലല്ലൊ കാടുംമലയുംകുന്നും
തോടുംകടന്നുദേഹം വാടിവലഞ്ഞുബഹു നേരം
കൂടിമയപറവു മുന്നെനീയങ്ങുചെന്നു രാമനോടറി
യിക്കാ പിന്നാലെവരുന്നുണ്ടു പിംഗാക്ഷനെന്നീ
വണ്ണം.

ഹനുമാൻതന്നുടെവാക്കുകൾകേട്ടു വിഹംഗമ
രാജൻപോന്നൊരുശേഷംശ്രീഹനുമാനൊരുനൊ
ടിനേരംകൊ ണ്ടതിവേഗാലദ്വാരകപററി സീതാ
സഹിതനതാകിയരഘുകുല നാഥൻതന്നുടെ ചര
ണസരോജെ വീണുനമസ്കൃതിചെയ്തു പത്തുകെ
ാണികൾമൌലിയിൽവെച്ചഥകൂപ്പി വാണികൾകൊണ്ടു ബഹുസ്തുതിചെയ്തു നാണമൊഴിച്ചിതി
മാരുതപുത്രൻ രാമഹരെജയ രഘുകുലനായക രാ
വണനാശനരാഘവജയജയ ജനകതനൂജേ ദേ
വിനമസ്തേ കനകമനോഹരകോമളകായെ മന്ദ

കുലപുംഗവ മാനിനിമായെന്നിത്തരമനവധിനുതി ഗിരമോതി ചിത്രവിചിത്രവിചിത്രനതാകിയ സീതാപതിയൊടു യാത്രയുമോതി പ്രീത്യായാതനതായ് ഹനുമാനും പവനജനങ്ങുഗമിച്ചൊരുശേഷം പതഗകുലേന്ദ്രൻവന്നുവണങ്ങി ഹനുമാനെങ്ങുവിഹംഗമവീരാ ഹനുമാനൊണ്ടിഹപിറകെകവരുന്നു അയ്യോഭോഷാ നീയറിയാത ഞങ്ങൾനാഥനുടെ തനയനിദാനീം കണ്ടുപറഞ്ഞു മറഞ്ഞിട്ടിപ്പോൾ രണ്ടരനാഴികയങ്ങുകഴിഞ്ഞു മാരുതനെക്കാൾവേഗമതുള്ളൊരു മാരുതസുതനെ ജയിപ്പാനിപ്പോൾ പാരിലൊരുത്തരുമതിയാകില്ലാ പോയ്കംനിന്നുടെഗർവുകളെല്ലാം എന്നരുൾചെയ്തുമുകുന്ദൻഭഗവാൻരാഘവരൂപമുപേക്ഷിച്ചുടനെഉന്നതമായൊരു മണിഭവനാന്തെ ചെന്നുവസിച്ചിതു വാസവസഹജൻ ഗരുഡനുമേററംവിസ്മയമോടെ മാരുതസുതനെബഹുമാനിച്ചു ഹരിഹരമുരഹര ചരണംകൂപ്പി തിരുവൈകുണ്ഠത്തങ്ങുഗമിച്ചു.

സമാപ്തം.

1956 R 2205 ✓

ശാലയിൽനിന്നു പുറത്തു പുറപ്പെട്ടു
ലീലയാ കൃഷ്ണനും രാമനും ബാലരും
ഓരോ വിചിത്രങ്ങൾ കണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ
പൌരവന്മാരവർ തന്റെ പരാക്രമം
കണ്ടു കൊണ്ടിവർ ദേവാധിപന്മാരാം
ഇങ്ങലില്ലെന്നു നിരൂപിച്ചിതേററവും
സൂര്യൻ മറഞ്ഞിതു സന്ധ്യയും വന്നപ്പോൾ
പാരാതെ ബാലകന്മാർ ജലസന്നിധൌ
ചെന്നു പദമുഖക്ഷാളനവും ചെയ്തു
വന്ദിച്ചു സന്ധ്യയേപ്പിന്നെ മോദത്തോടും
ഊണും കഴിച്ചു ക്ഷീരങ്ങളും സേവിച്ചു
വാണിതു നിദ്രയെ സേവിച്ചവർകളും
കൃഷ്ണരാമന്മാരുറങ്ങാതെ കംസന്റെ
ദുഷ്ടകർമ്മങ്ങളെയോർത്തു കിടന്നിതു
നന്ദാത്മജൻ വില്ലെടുത്തങ്ങൊടിച്ചതും
തന്നെ ചെറുത്തവരെക്കൊന്നതുമോർത്തോർത്തു

അക്രൂരനാദിയാം വൃഷ്ണ്യാദികളും
സഖ്യഭാവത്തോടൊരുമിച്ചു ചെന്നവർ
മുഖ്യമാം മഞ്ചം കരേറിയിരുന്നിതു
നന്ദാദിഗോപാലരേയും വരുത്തീട്ടു
നന്ദിച്ചു കംസനും മഞ്ചേ വസിപ്പിച്ചു
എല്ലാവരെയുമിരുത്തി ഭോജാധിപൻ
നല്ല മഹോത്തുംഗമഞ്ചേ തൻ ഭൃത്യരാ
ലൊന്നിച്ചു ചെന്നു കരേറി സ്വർണ്ണാസനേ
ഉഗ്രാക്കടീപ്പനാസ്സന്നനായ് [illegible]
തിങ്കൾ തൊഴുമാലവട്ടവും ചാമര-
വെണ്കൊററച്ചത്രം പിടിപ്പിച്ചിരുന്നിതു
ചുററും ചുഴന്നുള്ള പാർശ്വന്മാരാലും
ഏററവും സേവ്യനായ് സന്തോഷഭവ്യനാ
തങ്കലുള്ളോരു ചാപല്യം മറച്ചവൻ
ശങ്കാവിഹീനനായേററം ശോഭിച്ചാൻ
മല്ലവാദ്യങ്ങൾ ഘോഷിപ്പിതന്നേരം

പരസ്യം

തിരുവിള വി. രാമൻവൈദ്യൻ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട കാമോപദേശം പുസ്തകം ൧-ക്കു ൬-ചൈ.

കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ (ഭാവപ്രകാശം) എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി എഴുതപ്പെട്ട മനുസ്മൃതി പുസ്തകം ഒന്നിക്ക വില രൂപാ ൨. തപാൽകൂലി പുറമെ.

മനോല്ലാസം വരുത്തുക അനവധി കഥകൾ, നാടകങ്ങൾ, വിനോദകരങ്ങളായ മററും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇതു കൂടാതെ പുറമെ പള്ളിക്കൂടം സംബന്ധമായ പുസ്തകങ്ങളും ഇവിടെ വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ട്. ആവശ്യമുള്ളവർ [illegible], അങ്ങനെ സംബന്ധമായി ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അയച്ചുകൊടുക്കപ്പെടും.

എസ്. റ്റി. റെഡ്ഡ്യാർ

"വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി" ഉടമസ്ഥൻ

കൊല്ലം.

തിരുവിതാംകൂർ.

3.65

രാമാനന്ദചരിതം

ഓട്ടംതുള്ളൽ.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയേനമഃ

അവിഘ്നമസ്തു.

കാരണപൂരുഷനാകിയഭഗവാൻ വാരണവരനന്ദൻവാരിജനയനൻ ദ്വാരാവതിപുരിതന്നിലുദാരം ദാരങ്ങളുടെസമൂഹത്തോടും സ്വൈരംവാണരുളീടിനകാലം നാരദമുനിവരനൊരുദിനമപ്പൊടു നാരായണനെക്കാണ്മതിനവിടെ പാരാതങ്ങെഴുന്നെള്ളിനിഗൂഢം പതിനാറായിരമെട്ടുംസ്ത്രീകടെ പതിയാകുന്നാപരമ്പൂരുഷൻതാൻ അതിമാനുഷനിവനെങ്കിലുമനവധി മതിമുഖിമാരൊടുകൂടിരമിപ്പാൻ മതിയാസ്സുരുമോതാനൊരുവൻപൂന രതിനടെകൌശലമിങ്ങറിയേണം പ്രതിദിനമോരോനാരികളോടും രതിസുഖമനുഭവമെന്നുവരുമ്പോൾ ഉഴവില്ലാതൊരുപല്ലുകിള്ളത്തൊരു പഴനിലമെന്നകണക്കേസ്ത്രീകൾ ക്രുഴംവരുവാൻവളരെക്കാലം പാഴിലിരുന്നോസംഗതികൂടു മൂപ്പതുമെട്ടുമൊരഞ്ചുംവർഷം മാസംപത്തുംദിവസമൊരെട്ടും അങ്ങുകഴിഞ്ഞാലൊരുദിനമവനൊടു സംഗമമംഗനമാക്കലഭിക്കും രണ്ടാംകുറിവരുമളവേനാരികൾ കണ്ടാലാകാതായ്വരുമപ്പോൾ തണ്ടാർമാതി